

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. lapkričio 10 d.**

„Apeliacinis skundas — Valstybės pagalba — Pagalbos schema, taikoma nacionaliniam visuomeniniam radijo transliuotojui — Su viešąja paslauga susiję išsipareigojimai — Kompensacija — SESV 106 straipsnio 2 dalis — Sprendimas, kuriuo pagalbos schema pripažįstama suderinama su vidaus rinka — Finansavimo tvarkos pakeitimas — Mokestinės priemonės — Mokamos televizijos operatoriams nustatytas mokestis — Sprendimas, kuriuo pakeista pagalbos schema pripažįstama suderinama su vidaus rinka — Atsižvelgimas į finansavimo tvarką — Privalomas tarpusavio ryšys tarp mokesčio ir pagalbos schemas — Tiesioginė pajamų iš mokesčio įtaka pagalbos dydžiui — Su viešąja paslauga susijusios užduoties vykdymo grynųjų sąnaudų padengimas — Mokesčio mokėtojo ir pagalbos gavėjo konkurenciniai ryšiai — Nacionalinės teisės iškraipymas“

Byloje C-449/14 P

dėl 2014 m. rugsėjo 23 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

DTS Distribuidora de Televisión Digital SA, įsteigta Tres Cantos (Ispanija), atstovaujama *abogados* H. Brokelmann ir M. Ganino,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai C. Urraca Caviedes, B. Stromsky ir G. Valero Jordana, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Telefónica de España SA, įsteigtai Madride (Ispanija),

Telefónica Móviles España SA, įsteigtai Madride,

atstovaujamos *abogados* F. González Díaz, F. Salerno ir V. Romero Algarra,

Ispanijos Karalystei, atstovaujamai A. Sampol Pucurull,

Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE), įsteigtai Madride, atstovaujamai *abogados* A. Martínez Sánchez ir J. Rodríguez Ordóñez,

įstojusioms į bylą šalims pirmoje instancijoje,

** Proceso kalba: ispanų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuriį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai E. Regan (pranešėjas), A. Arabadjiev, C. G. Fernlund ir S. Rodin,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė L. Carrasco Marco, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. kovo 16 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. liepos 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *DTS Distribuidora de Televisión Digital SA* (toliau – DTS) prašo panaikinti 2014 m. liepos 11 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *DTS Distribuidora de Televisión Digital / Komisija* (T-533/10, EU:T:2014:629; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2010 m. liepos 20 d. Komisijos sprendimo 2011/1/ES dėl valstybės pagalbos C 38/09 (ex E 58/09), kurią Ispanija ketina taikyti *Corporación de Radio y Televisión Española* (RTVE) (OL L 1, 2011, p. 9, toliau – ginčijamas sprendimas).

Faktinės bylos aplinkybės

- 2 DTS yra bendrovė, kurios veikla apima mokamos skaitmeninės palydovinės televizijos *Digital +* platformos valdymą ir eksploataciją Ispanijos rinkoje taip pat specializuotų kanalų kūrimą.
- 3 *Corporación de Radio y Televisión Española SA* (toliau – RTVE) yra Ispanijos visuomeninis radijo ir televizijos transliuotojas, kuriam 2006 m. birželio 5 d. Įstatymu Nr. 17/2006 dėl visuomeninio radijo ir televizijos (*Ley 17/2006 de la radio y la televisión de titularidad estatal*; BOE, Nr. 134, 2006 m. birželio 6 d., p. 21270) šiose srityse priskirta viešosios paslaugos užduotis.
- 4 Įstatyme Nr. 17/2006 buvo numatyta mirši finansavimo schema, nes RTVE gavo, pirma, pajamų iš savo komercinės veiklos, būtent iš reklamos laiko pardavimo, ir, antra, kompensaciją iš Ispanijos valstybės už viešosios paslaugos užduoties vykdymą.
- 5 Šią finansavimo schemą Europos Komisija patvirtino 2005 m. balandžio 20 d. Sprendime C (2005) 1163 *final* dėl valstybės pagalbos RTVE (E 8/05) (santrauka pateikta OL C 239, 2006, p. 17) ir 2007 m. kovo 7 d. Sprendime C (2007) 641 *final* dėl RTVE darbuotojų mažinimo priemonių finansavimo (NN 8/07) (santrauka pateikta OL C 109, 2007, p. 2).
- 6 Ši finansavimo schema buvo pakeista 2009 m. rugpjūčio 28 d. Įstatymu Nr. 8/2009 dėl RTVE finansavimo (*Ley 8/2009 de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española*; BOE, Nr. 210, 2009 m. rugpjūčio 31 d., p. 74003). Šis įstatymas įsigaliojo 2009 m. rugsėjo 1 d.
- 7 Visų pirma Įstatyme Nr. 8/2009 buvo numatyta, kad nuo 2009 m. pabaigos pajamos iš reklamos, teleparduotuviių, finansinio rėmimo ir mokesčio už peržiūrą nebebus RTVE finansavimo šaltiniai. Vienintelės pajamos iš komercinės veiklos, kuriomis RTVE galėjo toliau disponuoti po šios datos, buvo pajamos iš paslaugų teikimo tretiesiems asmenims ir iš savo produkcijos pardavimo. Šios pajamos siekė apie 25 mln. eurų.

- 8 Paskui siekiant kompensuoti kitų pajamų iš komercinės veiklos netekimą Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 1 dalies b–d punktuose ir 4–6 straipsniuose buvo nustatytos įvairios mokestinės priemonės (toliau – aptariamoms mokestinės priemonės), tarp jų naujas 1,5 % pajamų mokestis, taikomas Ispanijoje įsisteigusiems mokamos televizijos operatoriams (toliau – mokamos televizijos operatoriams nustatytas mokestis). Šių lėšų įnašas į RTVE biudžetą negalėjo viršyti 20 % visos metinės RTVE remti skirtos sumos, o visos šią sumą viršijančios pajamos pervedamos į bendrąjį valstybės biudžetą. Šiame įstatyme taip pat buvo numatytas naujas pajamų mokestis, taikomas Ispanijoje įsisteigusiems telekomunikacijų paslaugų operatoriams.
- 9 Beje, kompensacija už su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų vykdymą, numatyta Įstatyme Nr. 17/2006, buvo palikta galioti. Taigi, jeigu minėtų finansavimo šaltinių nepakaktų padengti visoms RTVE sąnaudoms, skirtoms šiems įsipareigojimams vykdyti, Ispanijos valstybė privalėtų, remdamasi Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 2 dalimi ir Įstatymo Nr. 17/2006 33 straipsniu, padengti šį skirtumą ir mišrią RTVE finansavimo schemą pertvarkyti į finansavimo beveik tik iš valstybės lėšų schemą.
- 10 Galiausiai Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos RTVE pajamų lubos. Per 2010 ir 2011 m. bendra šių pajamų suma negalėjo viršyti 1 200 mln. eurų, o tai taip pat atitinka jos išlaidų lubas kiekvienais finansiniais metais. Nustatyta, kad 2012–2014 m. ši suma galėjo didėti ne daugiau kaip 1 %, o tolesniais metais suma didės atsižvelgiant į metinį vartojimo kainų indeksą.
- 11 2009 m. birželio 22 d. gavusi skundą dėl įstatymo projekto, kurį patvirtinus priimtas Įstatymas Nr. 8/2009, 2009 m. gruodžio 2 d. Komisija Ispanijos Karalystei pranešė apie savo sprendimą pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl RTVE finansavimo schemos pakeitimo (santrauka paskelbta OL C 8, 2010, p. 31).
- 12 2010 m. kovo 18 d. Komisija pradėjo SESV 258 straipsnyje numatytą procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo ir teigė, kad Ispanijoje įsisteigusiems telekomunikacijų paslaugų operatoriams taikomas pajamų mokestis prieštarauja 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) (OL L 108, 2002, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 337) 12 straipsniui. 2010 m. rugsėjo 30 d. pagrįstoje nuomonėje Komisija paprašė Ispanijos Karalystės panaikinti šį mokestį dėl jo nesuderinamumo su ta direktyva.
- 13 2010 m. liepos 20 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriame paskelbė, kad Įstatyme Nr. 8/2009 numatytas RTVE finansavimo schemos pakeitimas yra suderinamas su vidaus rinka, kaip tai suprantama pagal SESV 106 straipsnio 2 dalį. Šiame sprendime Komisija, be kita ko, nusprendė, kad aptariamoms mokestinės priemonės nėra tame įstatyme numatytų naujų pagalbos elementų sudedamoji dalis ir kad todėl galimas šių mokestinių priemonių nesuderinamumas su Direktyva 2002/20 neturi įtakos jos suderinamumo su vidaus rinka nagrinėjimui. Beje, ji nusprendė, kad pakeista RTVE finansinė schema neprieštarauja SESV 106 straipsnio 2 daliai, nes ji neprieštarauja proporcingumo principui.

Skundžiamas sprendimas

- 14 2010 m. lapkričio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo DTS ieškinį, kuriuo ji prašė panaikinti ginčijamą sprendimą. Šiam ieškiniui pagrįsti DTS nurodė tris pagrindus, atitinkamai susijusius su sąvokos „pagalba“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnį ir kiek tai susiję su aptariamų mokestinių priemonių neatsiejamumu, taip pat SESV 106 straipsnio 2 dalies ir SESV 49 ir 63 straipsnių pažeidimu.
- 15 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas atmetė visus pagrindus dėl esmės ir, dėl tos priežasties – visą ieškinį.

Procesas Teisingumo Teisme ir apeliacinio proceso šalių reikalavimai

- 16 Apeliaciniame skunde DTS, palaikoma *Telefónica de España SA* ir *Telefónica Móviles España SA* (toliau kartu – bendrovės *Telefónica*), Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - panaikinti ginčijamą sprendimą arba, nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir
 - priteisti iš Komisijos ir kitų šalių bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesą Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme.
- 17 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš DTS bylinėjimosi išlaidas. Ispanijos Karalystė ir RTVE visų pirma pateikia nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą, o jeigu jis būtų atmestas, prašo Teisingumo Teismo atmesti šį apeliacinį skundą kaip nepagrįstą.
- 18 Bendrovės *Telefónica* pareiškė priešpriešinį apeliacinį skundą, kuriame prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš Komisijos ir kitų į bylą jos pusėje įstojusių šalių bylinėjimosi išlaidas, patirtas per procesą Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme. RTVE, Ispanijos Karalystė ir Komisija prašo atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą.

Dėl pagrindinio apeliacinio skundo

- 19 Grįsdama apeliacinį skundą, DTS, patikslinusi, kad jame Bendrąjį Teismą kaltina tik tuo, kad jis skundžiamame sprendime padarė išvadą, jog, kaip nustatyta ginčijamame sprendime, Komisija pagrįstai nusprendė, kad neprivalo nagrinėti mokamos televizijos operatoriams taikomo mokesčio suderinamumo su ESV sutartimi, remiasi trimis pagrindais.
- 20 Pirmasis pagrindas susijęs su SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu dėl klaidingo pagalbos sąvokos aiškinimo. Antrasis pagrindas susijęs su tos pačios nuostatos pažeidimu, nes skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas neatliko išsamaus patikrinimo, ar pagalba egzistuoja, ir iškraipė Ispanijos teisę. Trečiasis pagrindas susijęs su teisės klaida taikant SESV 106 straipsnio 2 dalį.

Dėl apeliacinio skundo priimtimumo

Šalių argumentai

- 21 RTVE teigia, kad apeliacinis skundas apskritai nepriimtinas, nes jį sudaro 40 puslapių, o tai gerokai viršija maksimalų 25 puslapių ilgį, nustatytą praktiniuose nurodymuose šalims dėl Teisingumo Teisme nagrinėjamų bylų (OL L 31, 2014, p. 1, toliau – praktiniai nurodymai), juo labiau, kad DTS nepagrindžia tokio puslapių skaičiaus viršijimo.
- 22 Be to, RTVE ir Ispanijos Karalystė tvirtina, kad apeliaciniame skunde tiksliai nenurodyti ginčijami skundžiamo sprendimo punktai. Apeliaciniame skunde tik pakartojami pirmojoje instancijoje išdėstyti argumentai.
- 23 DTS teigia, kad jos apeliacinis skundas yra priimtinas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 24 Visų pirma reikia pažymėti, kad praktiniai nurodymai šalims yra tik orientaciniai ir teisiškai neprivalomi. Kaip nurodyta šių nurodymų 1–3 konstatuojamosiose dalyse, jie priimti siekiant papildyti ir išsamiau apibrėžti proceso Teisingumo Teisme eigai taikytinas taisykles, kad būtų užtikrintas geras teisingumo vykdymas, ir jais nesiekama pakeisti atitinkamų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento nuostatų (šiuo klausimu žr. 2010 m. balandžio 30 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Ziegler / Komisija*, C-113/09 P(R), nepaskelbta Rink., EU:C:2010:242, 33 punktą).
- 25 Remiantis šių praktinių nurodymų 20 punkto formuluote, kurioje pasakyta, kad „apeliacinis skundas <...>, išskyrus ypatingas aplinkybes, neturėtų būti ilgesnis kaip 25 puslapių“, galima daryti aiškia išvadą, kad joje nenustatytas absoliutus puslapių skaičiaus ribojimas, nuo kurio priklauso tokio apeliacinio skundo priimtumas, o tik pateikta rekomendacija šalims dėl šio aspekto.
- 26 Remiantis tuo darytina išvada, kad apeliacinis skundas negali būti atmestas kaip nepriimtinas dėl to, kad viršija tam tikrą puslapių skaičių.
- 27 Antra, reikia priminti, kad, remiantis SESV 256 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą ir Procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktu, apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos kritikuojamos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, dalys ir šį prašymą konkrečiai pagrindžiantys teisiniai argumentai, antraip apeliacinis skundas arba atitinkamas jo pagrindas bus nepriimtini (žr., be kita ko, 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 28 Beje, iš šių nuostatų taip pat matyti, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas, jeigu jame tik pakartojami pagrindai ir argumentai, kurie jau buvo pateikti Bendrajam Teismui, įskaitant tuos, kurie buvo grindžiami faktinėmis aplinkybėmis, į kurias Bendrasis Teismas aiškiai neatsižvelgė. Toks apeliacinis skundas iš tikrųjų yra prašymas paprasčiausiai peržiūrėti Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį, o tai nepriklauso Teisingumo Teismo kompetencijai, kai šis nagrinėja apeliacinį skundą (žr. 2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Quinn Barlo ir kt. / Komisija*, C-70/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:351, 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 29 Vis dėlto jei apeliantas ginčija Bendrojo Teismo pateiktą Sąjungos teisės aiškinimą arba jos taikymą, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti dar kartą nagrinėjami per apeliacinį procesą. Iš tiesų, jeigu apeliantas negalėtų pagrįsti savo apeliacinio skundo ieškinio pagrindais ir argumentais, pateiktais Bendrajame Teisme, šis procesas iš dalies netektų prasmės (2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Quinn Barlo ir kt. / Komisija*, C-70/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:351, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 30 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad išnagrinėjus apeliacinį skundą galima teigti, jog DTS aiškiai ir tiksliai nurodė skundžiamo sprendimo aspektus, kuriuos mini pateiktuose pagrinduose, ir priežastis, dėl kurių mano, kad šiame sprendime yra teisės klaidų.
- 31 Be to, priešingai, nei teigia RTVE ir Ispanijos Karalystė, apeliaciniame skunde DTS pateikia ne tik pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus. Iš tiesų iš esmės ji ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ir taikė Sąjungos teisę, ypač SESV 107 straipsnio 1 dalį, kai skundžiamame sprendime nusprendė, kad mokamos televizijos operatoriams nustatytas mokestis, kurį ji turi mokėti, nėra RTVE skirtos pagalbos sudedamoji dalis; be to, ji kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamame sprendime padarius daug iškraipymų.
- 32 Dėl minėtų priežasčių šis apeliacinis skundas turi būti pripažintas priimtinu.

- 33 Taigi reikia įvertinti apeliacinio skundo pagrįstumą ir visų pirma išnagrinėti antrąjį pagrindą, paskui – pirmąjį ir trečiąjį pagrindus.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes Bendrasis Teismas neatliko išsamaus patikrinimo, ar pagalba egzistuoja, ir iškraipė Ispanijos teisę

Šalių argumentai

- 34 DTS ir bendrovės *Telefónica* teigia, kad Bendrasis Teismas neatliko išsamaus Komisijos pateikto vertinimo, susijusio su 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Régie Networks* (C-333/07, EU:C:2008:764) 106–111 punktuose nustatytais sąlygomis, patikrinimo. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas neišnagrinėjo, kokią įtaką numatomas pajamų dydis daro pagalbos apskaičiavimui ir taip skundžiamo sprendimo 65–70 punktuose iškraipė nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis rėmėsi darydamas išvadą, jog iš mokamos televizijos operatoriams nustatyto mokesčio surenkamų įmokų dydis nedaro įtakos RTVE skirtos pagalbos dydžiui, ir neatsižvelgė į kitas reikšmingas teisės nuostatas.
- 35 Pirma, DTS teigia, kad, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė to sprendimo 69 punkte, Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 2 dalis neįpareigoja valstybės skirti lėšų iš bendrojo biudžeto, kad būtų padengtos objektyviai apskaičiuotos jos sąnaudos, kai RTVE turimų pajamų nepakanka padengti grynosioms sąnaudoms, patirtoms vykdant su viešąja paslauga susijusią užduotį. Viena vertus, ši nuostata valstybei nustato pareigą papildyti RTVE „biudžeto planą“, kai jį vykdant mokestinių pajamų dydis yra mažesnis už biudžeto planus. Kita vertus, įnašai iš valstybės bendrojo biudžeto negalimi, kai išlaidos viršija biudžeto planus.
- 36 Be to, Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama atsižvelgiant į Įstatymo Nr. 17/2006 34 straipsnį ir į RTVE skirto bendrojo įgaliojimo, numatyto Įstatymo Nr. 17/2006 4 straipsnyje ir patvirtinto Deputatų rūmų ir Senato plenarinėje sesijoje (*Mandato-marco a la Corporación RTVE previsto en el artículo 4 de la Ley 17/2006 de la radio y la televisión de titularidad estatal, aprobado por los Plenos del Congreso de los Diputados y del Senado*; BOE, Nr. 157, 2008 m. birželio 30 d., p. 28833), 44 straipsnį.
- 37 Iš tiesų, remiantis pastarosiomis nuostatomis, į kurias Bendrasis Teismas neatsižvelgė, darytina išvada, kad RTVE pati sudaro savo biudžetą atsižvelgdama ne tik į planuojamas su viešąja paslauga susijusias užduoties vykdymo sąnaudas, bet ir į planuojamas pajamas, įskaitant lėšas iš aptariamų mokestinių priemonių. Todėl, jeigu realios pajamos iš šių priemonių yra mažesnės už planuojamą įmokų sumą ir iš jų neįmanoma RTVE skiriamo biudžeto lėšomis padengti su viešąja paslauga susijusių išpareigojimų vykdymo sąnaudų, valstybė privalo papildyti „biudžeto planą“ lėšomis iš bendrojo biudžeto. Tačiau „biudžeto planas“ turi būti patvirtintas būtent iš mokamos televizijos operatoriams nustatyto mokesčio planuojamų surinkti mokesčių sumos pagrindu, todėl šis dydis turi tiesioginės įtakos pagalbos dydžiui. Taigi iš šio mokesčio surenkamų lėšų poveikis biudžeto vykdymui neturėtų būti painiojamas su poveikiu, kurį planuojamų pajamų iš šio mokesčio dydis daro pradiniam šio biudžeto tvirtinimui ir dėl tos priežasties – pagalbos dydžiui.
- 38 Bendrovės *Telefónica* priduria, kad yra akivaizdžių požymių, kurie paneigia galimo papildomo įnašo iš bendrojo valstybės biudžeto tikimybę, nes Įstatymo Nr. 8/2009 motyvuose nurodyta, pavyzdžiui, jog „neatrodo pagrįsta, kad finansavimo garantija lemtų valstybės įnašo padidėjimą“. Beje, tokia tikimybė kyla iš subsidiarios prielaidos. Iš tiesų, remiantis Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 2 dalimi, turi būti tenkinamos dvi sąlygos, kad valstybė imtųsi finansuoti dalį su viešosios paslaugos išpareigojimo vykdymu susijusių sąnaudų. Pirma, tam tikrais finansiniais metais surenkamos pajamos iš mokamos televizijos operatoriams taikomo mokesčio turėtų būti mažesnės už su viešosios paslaugos išpareigojimo vykdymu susijusias sąnaudas ir, antra, rezervo fondo dydis turėtų būti nepakankamas padengti RTVE sąnaudoms tais finansiniais metais. Aplinkybė, kad šioje nuostatoje įtvirtinta šitaip

apribota valstybės garantija, kuri laikoma nauja pagalba, nedraudžia RTVE skiriamą pagalbą nustatyti pajamų iš šio mokesčio pagrindu ir, jei ši suma yra nepakankama, valstybei įsipareigoti padengti skirtumą.

- 39 Antra, DTS kaltina Bendrąjį Teismą, kad skundžiamo sprendimo 66–68 punktuose jis iškraipė Įstatymo Nr. 17/2006 33 straipsnį ir Įstatymo Nr. 8/2009 8 straipsnį, kiek tai susiję su valstybės vaidmeniu tuo atveju, kai pajamos iš mokamos televizijos operatoriams nustatyto mokesčio viršija viešosios paslaugos grynąsias sąnaudas. Iš tiesų, viena vertus, tai, kad RTVE pajamoms taikoma absoliuti viršutinė riba, neturi reikšmės, nes reikia patikrinti, ar iki šios ribos pagalbos dydis priklauso nuo planuojamų pajamų iš šio mokesčio. Kita vertus, Bendrasis Teismas apsiribojo tvirtinimu, kad remiantis Įstatymo Nr. 8/2009 8 straipsnio 3 dalimi darytina išvada, jog į rezervo fondą mokamu perviršiu RTVE galės naudotis tik gavusi atskirą Ekonomikos ir finansų ministerijos leidimą, tačiau neatsižvelgė į šios nuostatos pradžią, kur pasakyta, jog „fondas gali būti naudojamas tik siekiant kompensuoti ankstesnių finansinių metų nuostolius ir sprendžiant nenumatytus atvejus, kiek tai susiję su viešosios paslaugos teikimu“. Tačiau šių papildomų išteklių dydis neišvengiamai priklauso nuo pajamų iš mokesčio, nes šis fondas finansuojamas taip gautomis lėšomis.
- 40 Bendrovės *Telefónica* teigia, be kita ko, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Įstatymo Nr. 17/2006 33 straipsnio 1 dalį ir Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 2 dalį, kai konstatavo, kad šiomis nuostatomis panaikinamas bet koks santykis tarp pagalbos dydžio ir iš aptariamų mokestinių priemonių pagrindu surenkamų įmokų dydžio. Viena vertus, aplinkybė, kad pajamos gali būti pervestos į bendrąjį valstybės biudžetą, nėra subsidiari prielaida. Iš tikrųjų, į valstybės biudžetą turi būti pervestos tik pajamos, viršijančios 10 % nuo RTVE metinių išlaidų ribą. Kita vertus, tuo remiantis negalima teigti, kad pagalbos dydis nepriklauso nuo mokestinių pajamų dydžio. Įstatymo Nr. 17/2006 33 straipsnio 1 dalyje nustatyta tik pagalbos dydžio riba, o tai neužkerta kelio visam pajamams iš mokestinių įmokų paversti pagalba iki teisės aktų leidėjo nustatytos ribos.
- 41 Bendrovės *Telefónica* priduria, kad remiantis, be kita ko, įvairiais įrodymais galima teigti, kad valstybė nepasirengusi papildyti RTVE biudžeto. Nors šie duomenys yra vėlesni už ginčijamo sprendimo priėmimo datą, jie patvirtina Įstatymo Nr. 8/2009 parengiamųjų darbų nuostatas, kuriose pasakyta, kad „neatrodo pagrįsta, kad finansavimo garantija lemtų valstybės įnašo padidėjimą“.
- 42 RTVE, Ispanijos Karalystė ir Komisija teigia, kad antrasis pagrindas yra nepriimtinas ir bet kuriuo atveju visiškai nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 43 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Bendrajam Teismui nustačius ar įvertinus faktines aplinkybes tik Teisingumo Teismas pagal SESV 256 straipsnį yra kompetentingas patikrinti šių aplinkybių teisinį kvalifikavimą ir teisinę išvadą, kurios jomis remiantis buvo padarytos. Taigi faktinių aplinkybių vertinimas, išskyrus Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų iškraipymo atvejus, nėra teisės klausimas, kurio kontrolę vykdo Teisingumo Teismas (žr., be kita ko, 2014 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 78 punktą).
- 44 Taigi, kiek tai susiję su Bendrojo Teismo argumentų dėl nacionalinės teisės vertinimu apeliaciniame skunde, Teisingumo Teismas turi jurisdikciją tik patikrinti, ar ši teisė buvo iškraipyta (žr. 2014 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 79 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 45 Šiuo klausimu reikia priminti, kad toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, neatliekant naujo faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo (2014 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 80 punktas).

- 46 Šiuo atveju reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 65–86 punktuose Bendrasis Teismas dėl Įstatymo Nr. 8/2009 nuostatų padarė išvadą, kad, kaip nusprendė Komisija (jo nuomone, pagrįstai), RTVE skirtos pagalbos dydis nepriklauso nuo DTS taikomų mokestinių įmokų dydžio, nes pagalbos dydis nustatomas atsižvelgiant į su viešąja paslauga susijusios užduoties vykdymo grynąsias sąnaudas.
- 47 Viena vertus, šiuo klausimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 66 punkte pažymėjo, kad pagal Įstatymo Nr. 17/2006 33 straipsnį, jeigu RTVE turimos pajamos viršija visuomeninės transliavimo paslaugos užduoties vykdymo sąnaudas, perviršis turi būti grąžintas į rezervo fondą, jei neviršija, 10 % RTVE iš biudžeto skirtų metinių išlaidų, o jeigu ši riba viršijama, jis turi būti grąžintas į valstybės biudžetą. Dėl pirmojo atvejo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 67 punkte pažymėjo, kad remiantis Įstatymo Nr. 8/2009 8 straipsniu teigtina, jog fonde sukauptos lėšos galės būti naudojamos tik atskiru Ekonomikos ir finansų ministerijos leidimu ir kad jeigu jos nebus panaudotos per ketverius metus, turės būti naudojamos iš Ispanijos valstybės bendrojo biudžeto mokamoms kompensacijoms sumažinti. Beje, to paties sprendimo 68 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Įstatymo Nr. 8/2009 3 straipsnio 2 dalyje numatyta absoliuti RTVE pajamų riba, kuri 2010 m. ir 2011 m. buvo 1 200 mln. eurų, ir kad bet kokia šią ribą viršijanti suma tiesiogiai grąžinama į bendrąjį Ispanijos valstybės biudžetą.
- 48 Kita vertus, skundžiamo sprendimo 69, 76 ir 80 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad remiantis Įstatymo Nr. 8/2009 2 straipsnio 2 dalimi, jeigu RTVE turimų pajamų nepakanka visuomeninės transliavimo paslaugos teikimo sąnaudoms padengti, Ispanijos valstybė privalo padengti skirtumą įnašais iš bendrojo biudžeto.
- 49 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad prisidengdamos Bendrajame Teisme pateiktu kaltinimu, jog šis padarė teisės klaidą vykdydamas ginčijamo sprendimo teisminę kontrolę ir iškraipė šias nacionalinės teisės nuostatas, nes neatsižvelgė į kitas nuostatas, DTS ir bendrovės *Telefónica* iš tikrųjų tik kritikuoja skundžiamo sprendimo 65–86 punktuose pateiktą Bendrojo Teismo atliktą nacionalinės teisės aiškinimą. Taip jos siekia jo aiškinimą pakeisti alternatyviu aiškinimu ir pasiekti, kad būtų iš naujo išaiškintos faktinės aplinkybės ir įrodymai remiantis, be kita ko, nacionalinėmis nuostatomis, apie kurias nediskutuota pirmojoje instancijoje. Jos visiškai nesistengia įrodyti, kad Bendrasis Teismas pateikė konstatavimus, kurie akivaizdžiai prieštarauja minėtos nacionalinės teisės turiniui, arba kad, atsižvelgiant į bylos medžiagą, jis šiai teisei priskyrė apimtį, kurios ji akivaizdžiai neturi.
- 50 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti antrąjį pagrindą kaip nepriimtina.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu dėl klaidingo pagalbos sąvokos aiškinimo

Dėl pirmos dalies, susijusios su tuo, kad egzistuojantis mokamos televizijos operatoriams taikomo mokesčio ir RTVE skiriamos pagalbos ryšys negali būti palygintas su bendrojo pobūdžio mokesčio ir atleidimo nuo jo ryšiu

– Šalių argumentai

- 51 DTS teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 92 ir 93 punktuose nusprendė, kad savo ieškiniu ji siekia ginčyti Teisingumo Teismo praktiką, nustatytą 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendime *Banks* (C-390/98, EU:C:2001:456). Iš tiesų ši teismo praktika susijusi tik su atveju, kai tam tikrų kategorijų įmonės atleidžiamos nuo bendrojo pobūdžio mokesčio. Tačiau šiuo atveju DTS neprieštarauja mokesčio iš mokamos televizijos operatorių rinkimui dėl to, kad RTVE naudojasi atleidimu, kuris yra valstybės pagalba. Atvirkščiai, ji teigia, kad pats šis mokestis yra valstybės pagalba,

nes jis jai nustatytas asimetriškai ir siekiant tiesiogiai finansuoti RTVE teikiamos pagalbos schemą, kaip ir mokestis, nagrinėtas byloje, kurioje priimtas 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimas *Laboratoires Boiron* (C-526/04, EU:C:2006:528; toliau – Sprendimas *Laboratoires Boiron*).

- 52 RTVE ir Komisija teigia, kad ši pagrindo dalis yra nereikšminga ir bet kuriuo atveju nepagrįsta, kaip taip pat teigia Ispanijos Karalystė.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 53 Reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 92 ir 93 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad argumentais dėl SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimo, nes egzistuoja aptariamų mokestinių priemonių ir RTVE turimo konkurencinio pranašumo ryšys, DTS siekė užginčyti nusistovėjusio teismų praktikoje nustatytą ir 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Banks* (C-390/98, EU:C:2001:456) 80 punkte įtvirtintą principą, kad privalomo mokesčio mokėtojai, siekdami išvengti to mokesčio mokėjimo, iš esmės negali remtis tuo, jog kitiems asmenims taikomas atleidimas yra valstybės pagalba.
- 54 Vis dėlto pirmojo pagrindo pirmoje dalyje DTS suformuluotas kaltinimas dėl šių konstatavimų visiškai negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo, nes, kaip pagrįstai teigia RTVE ir Komisija, Bendrasis Teismas atmetė aptariamus DTS argumentus dėl motyvų, išdėstytų ne šio sprendimo 92 ir 93 punktuose, bet jo 94–105 punktuose, kuriuose kalbama apie Sprendimo *Laboratoires Boiron* reikšmę nagrinėjant aptariamą pagalbą, o apie tuos motyvus kalbama antroje šio pagrindo dalyje.
- 55 Todėl reikia atmesti pirmojo pagrindo pirmą dalį kaip nereikšmingą.

Dėl antros dalies, susijusios su tuo, kad mokamos televizijos operatoriams taikomas mokestis yra asimetrinis mokestis, kuris yra pagalba, kaip ji suprantama pagal Sprendimą *Laboratoires Boiron*

– Šalių argumentai

- 56 Pirma, DTS teigia, kad mokamos televizijos operatoriams taikomas mokestis yra RTVE skirtos pagalbos sudedamoji dalis, nes tai yra asimetrinis mokestis, prilyginamas Sprendime *Laboratoires Boiron* nagrinėtam mokesčiui. Iš tikrųjų, šis mokestis nustatytas vienai operatorių kategorijai, t. y. mokamos televizijos operatoriams, kurie konkuruoja su RTVE. Pagalba yra dėl to, kad, pirma, pagalbos gavėjo konkurentas yra apmokestintas mokesčiu ir, antra, iš šio mokesčio surinktos lėšos skirtos finansuoti aptariamai pagalbai.
- 57 Antra, DTS tvirtina, kad Bendrojo Teismo nustatyti mokamos televizijos operatoriams taikomo mokesčio ir Sprendime *Laboratoires Boiron* nagrinėjamo mokesčio skirtumai neturi reikšmės.
- 58 Visų pirma, skundžiamo sprendimo 100 punkte Bendrojo Teismo nurodyta aplinkybė, kad pagrindinis mokamos televizijos operatoriams taikomo mokesčio tikslas nėra iš naujo subalansuoti RTVE ir kitų operatorių konkurencijos sąlygų, nėra lemiamas aspektas. Iš tiesų pagalbos sąvoka yra objektyvi sąvoka. Bet kuriuo atveju šio mokesčio paskirtis yra visiškai analogiška byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Laboratoires Boiron*, nagrinėto mokesčio paskirčiai, nes tuo mokesčiu siekiama prisidėti dėl RTVE patiriamų sąnaudų vykdant su viešąja paslauga susijusių užduotį finansavimo.
- 59 Antra, nebūtų tikslu teigti, kaip tai padarė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 101 punkte, kad mokamos televizijos operatoriams taikomo mokesčio ir pagalbos ryšys yra glaudesnis už Sprendime *Laboratoires Boiron* nustatytą ryšį. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo, kad galimo šio mokesčio nesuderinamumo su Sąjungos teise tiesioginė pasekmė negali būti RTVE skirtos pagalbos užginčijimas. Skundžiamame sprendime iš tikrųjų neatsižvelgta į tai, kad DTS nustatyta pareiga prisidėti prie konkurento finansavimo sustiprina konkurencijos iškraipymą dėl to, kad lėšos

pervedamos minėtam konkurentui. RTVE taip pat turi konkurencinį pranašumą garso ir vaizdo turinio įsigijimo rinkose ne tik dėl gaunamų lėšų už su viešąja paslauga susijusios užduoties vykdymą, bet ir dėl to, kad šiomis lėšomis negali pasinaudoti jos konkurentai. Tačiau šis pranašumas visiškai išnyktų, jei mokamos televizijos operatoriams nustatytas mokestis būtų panaikintas.

- 60 Trečia, skundžiamo sprendimo 102–104 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad, priešingai situacijai, nagrinėtai byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Laboratoires Boiron*, RTVE skirtos pagalbos dydžio nelemia mokamos televizijos operatoriams nustatyto mokesčio dydis. Iš tiesų šiuo atveju RTVE turimas konkurencinis pranašumas padidėtų, jei padidėtų DTS nustatyto mokesčio dydis, nes kuo mokestis didesnis, tuo mažiau išteklių jai lieka siekiant konkuruoti su RTVE. Todėl šio mokesčio ir pagalbos ryšys yra glaudesnis, nei Sprendime *Laboratoires Boiron* nustatytas ryšys. Ginčijamame sprendime Komisija padarė išvadą, kad valstybės lėšų pervedimas RTVE yra valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- 61 Bendrovės *Telefónica* teigia, pirma, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą siaurai aiškindamas sąlygas, kurias reikia tenkinti, kad pagalbos finansavimo būdas galėtų būti laikomas tos pagalbos sudedamąja dalimi, nors taisyklės valstybės pagalbos srityje turi būti aiškinamos teleologiškai.
- 62 Antra, bendrovės *Telefónica* teigia, kad Teisingumo Teismo praktikoje nustatytos sąlygos, taikomos siekiant įrodyti, kad mokestinė priemonė yra pagalbos sudedamoji dalis, t. y. mokesčio skyrimas aptariamai pagalbai finansuoti ir iš šio mokesčio surinktų lėšų tiesioginė įtaka minėtos pagalbos dydžiui, nėra atskiros ir kumuliacinės sąlygos. Iš tiesų pats skyrimas jau reiškia, kad yra būtinas pajamų ir pagalbos dydžio ryšys. Todėl Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino 2005 m. sausio 13 d. Sprendimą *Streekgewest* (C-174/02, EU:C:2005:10), nes šiame sprendime Teisingumo Teismas išnagrinėjo tik tai, ar būtinai egzistuoja privalomas ryšys tarp mokesčio ir pagalbos, kaip nustatyta taikytinuose nacionalinės teisės aktuose, ir nusprendė, kad jei taip, tiesioginė mokestinės priemonės įtaka pagalbos dydžiui yra logiška pasekmė.
- 63 Trečia, bendrovės *Telefónica* teigia, kad Bendrojo Teismo pateiktas 2003 m. spalio 21 d. Sprendimo *van Calster ir kt.* (C-261/01 ir C-262/01, EU:C:2003:571) ir 2003 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Enirisorse* (C-34/01–C-38/01, EU:C:2003:640) aiškinimas yra klaidingas. Aplinkybė, kad Teisingumo Teismas nepriėmė sprendimo dėl mokestinės priemonės tiesioginės įtakos pagalbos dydžiui reikalavimo, nereiškia, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog tai yra papildoma sąlyga nustatant, ar pagalbos finansavimo būdas yra tos pagalbos dalis; ši aplinkybė galėtų būti aiškinama tuo, kad minėti sprendimai priimti pirmosiose bylose, kuriose Teisingumo Teismas priėmė sprendimą dėl su neatskiriamumu susijusio klausimo.
- 64 RTVE, Ispanijos Karalystė ir Komisija teigia, kad pirmojo pagrindo antra dalis yra nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 65 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką mokesčiai nepatenka į su valstybės pagalba susijusių Sutarties nuostatų taikymo sritį, nebent jie yra pagalbos finansavimo būdas, kuris yra šios pagalbos priemonės sudėtinė dalis (2005 m. sausio 13 d. Sprendimo *Streekgewest*, C-174/02, EU:C:2005:10, 25 punktas; 2005 m. sausio 13 d. Sprendimo *Pape*, C-175/02, EU:C:2005:11, 14 punktas; ir 2005 m. spalio 27 d. Sprendimo *Distribution Casino France ir kt.*, C-266/04–C-270/04, C-276/04 ir C-321/04–C-325/04, EU:C:2005:657, 34 punktas).
- 66 Viena vertus, pati pagalba gali iš esmės nekeisti valstybių narių prekybos ir dėl to būti pripažinta leistina, tačiau jos sunkus trikdantis poveikis gali būti nulemtas finansavimo būdo, dėl kurio pagalbos ir jos finansavimo būdo visuma gali tapti nesuderinama su vidaus rinka. Kita vertus, kai paaiškėja, kad pagalbai finansuoti konkrečiai skirtas mokestis prieštarauja kitoms sutarties nuostatomis, Komisija

negali pagalbos schemos, kurios dalis yra mokestis, pripažinti suderinama su vidaus rinka (šiuo klausimu žr. 2003 m. spalio 21 d. Sprendimo *van Calster ir kt.*, C-261/01 ir C-262/01, EU:C:2003:571, 47 ir 48 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką).

- 67 Taigi dėl pagalbos finansavimo būdo visa ketinamos finansuoti pagalbos schema gali būti nesuderinama su vidaus rinka. Todėl pagalbos nagrinėjimas negali būti atskirtas nuo jos finansavimo būdo (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *AEM ir AEM Torino*, C-128/03 ir C-129/03, EU:C:2005:224, 45 punktą).
- 68 Teisingumo Teismo praktikoje nustatyta, jog tam, jog mokestį būtų galima laikyti sudedamąja pagalbos priemonės dalimi, atitinkamuose nacionalinės teisės aktuose turi būti nustatytas privalomas mokesčio ir pagalbos tarpusavio ryšys, t. y. iš mokesčio surinktos lėšos konkrečiai skiriamos pagalbai finansuoti ir daro tiesioginę įtaką pagalbos dydžiui, o dėl šios priežasties – šios pagalbos suderinamumo su vidaus rinka vertinimui (žr. 2006 m. birželio 15 d. Sprendimo *Air Liquide Industries Belgium*, C-393/04 ir C-41/05, EU:C:2006:403, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 99 punktą).
- 69 Šiuo atveju skundžiamo sprendimo 65–86 punktuose, kurie tuščiai kritikuojami apeliacinio skundo antrajame pagrinde, Bendrasis Teismas konstatavo, kad remiantis taikomomis nacionalinės teisės nuostatomis teigtina, jog RTVE skirtos pagalbos dydis tiesiogiai nepriklauso nuo pajamų, gautų iš aptariamų mokestinių priemonių, nes pagalbos dydis nustatytas atsižvelgiant į RTVE patikėtos su viešąja paslauga susijusios užduoties vykdymo grynąsias sąnaudas.
- 70 Kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 47 ir 48 punktais, šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad kai mokestinės pajamos, kuriomis disponuoja RTVE, viršija jos vykdomos su viešąja paslauga susijusios užduoties įgyvendinimo sąnaudas, perviršis turi būti pervestas, nelygu atvejis, į rezervo fondą arba į valstybės biudžetą, o dėl to, kad pačioms pajamoms, be kita ko, taikoma absoliuti riba, bet kokia tą ribą viršijanti suma taip pat pervedama į bendrąjį valstybės biudžetą. Kita vertus, Bendrasis Teismas konstatavo, kad kai šių pajamų nepakanka minėtoms sąnaudoms apmokėti, Ispanijos valstybė turi padengti skirtumą.
- 71 Nors tokiomis aplinkybėmis aišku, kad RTVE skirtos pagalbos finansavimas užtikrinamas aptariamomis mokestinėmis priemonėmis, Bendrasis Teismas vis dėlto galėjo, priešingai DTS ir bendrovių *Telefónica* teiginiams, skundžiamo sprendimo 104 punkte nepadarydamas teisės klaidos prieti prie išvados, kad šios mokestinės priemonės nėra minėtos pagalbos sudedamoji dalis.
- 72 Iš tiesų, kadangi iš aptariamų mokestinių priemonių surenkamos lėšos neturi jokios tiesioginės įtakos RTVE skiriamos pagalbos dydžiui, nei nei pagalbos suteikimas, nei jos dydis nepriklauso nuo surinktų lėšų, ir kadangi pastarosios nebūtinai skirtos finansuoti šiai pagalbai, nes dalis šių lėšų gali būti skirta kitiems tikslams, negalima teigti, kad egzistuoja privalomas šių mokestinių priemonių ir aptariamų pagalbos tarpusavio ryšys.
- 73 Šiuo atveju neturi reikšmės tai, kad aptariamoms mokestinėms priemonėms buvo nustatytos siekiant kompensuoti komercinių pajamų, kurias būtent iš reklamos anksčiau gaudavo RTVE, panaikinimą (pagal analogiją žr. 2005 m. sausio 13 d. Sprendimo *Streekgewest*, C-174/02, EU:C:2005:10, 27 punktą).
- 74 Sprendimu *Laboratoires Boiron* grindžiamais DTS argumentais negalima paneigti šių teiginių.
- 75 Šiuo klausimu reikia priminti, kad tame sprendime Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė, kad asimetrinio apmokestinimo mokesčiu atveju, t. y. kai mokestį moka viena iš dviejų tarpusavyje konkuruojančių operatorių kategorija, mokestį turintys mokėti operatoriai gali remtis jo neteisėtumu. Iš tiesų tokiu atveju pagalba atsiranda dėl to, kad kita ūkio subjektų kategorija, su kuria apmokestinamai kategorijai priklausantys subjektai tiesiogiai konkuruoja, šiuo mokesčiu neapmokestinama. Todėl pagalbos priemonė yra pats mokestis, nes šis mokestis ir pagalba yra du

neatskiriami vienos ir tos pačios mokestinės priemonės elementai. Taigi šis atvejis negali būti prilygintas kokio nors atleidimo nuo bendrojo pobūdžio mokesčio, nuo kurio šis mokestis galėtų būti atskirtas, atvejui (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Laboratoires Boiron* 30–48 punktus).

- 76 Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 98–103 punktuose nusprendė, kad mokamos televizijos operatoriams nustatytas mokestis, kurį turi mokėti DTS, negali būti prilygintas asimetriniam mokesčiui, kuris nagrinėtas byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Laboratoires Boiron*.
- 77 Šioje byloje nagrinėjamu atveju aptariamos mokestinės priemonės ir pagalba RTVE nėra, kaip skundžiamo sprendimo 101 punkte pažymėjo Bendrasis Teismas, du neatskiriami vienos ir tos pačios priemonės elementai, nes, priešingai nei byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Laboratoires Boiron*, galimo aptariamų mokestinių priemonių netaikymo dėl galimo jų nesuderinamumo su Sąjungos teise tiesioginė pasekmė nebūtų pagalbos užginčijimas, nes, kaip nustatyta šio sprendimo 48 ir 70 straipsniuose, Ispanijos valstybė privalo padengti skirtumą tarp RTVE turimų finansinių išteklių ir visų RTVE sąnaudų dėl su viešąja paslauga susijusių įsipareigojimų vykdymo.
- 78 Be to, kaip Bendrasis Teismas taip pat teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 102 punkte, byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Laboratoires Boiron*, pagalbos dydį lėmė tik mokesčio suma, nes pranašumas, kurį pagalbos gavėjai gavo iš konkurentų apmokestinimo šiuo mokesčiu, neišvengiamai priklausė nuo šio mokesčio normos. Atvirkščiai, šioje byloje nagrinėjamu atveju pagalbos dydį lemia, kaip nurodyta šio sprendimo 69–71 punktuose, su viešąja paslauga susijusio įsipareigojimo vykdymo gryniosios sąnaudos.
- 79 Iš tiesų, kaip pagrįstai teigia DTS, šioje byloje mokamos televizijos operatoriams taikomas mokestis taip pat skirtas finansuoti RTVE skirtos pagalbos schemai, kurią Komisija įvertino kaip valstybės pagalbos, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, sudedamąją dalį. Pareiga mokėti šį mokestį sukuria DTS papildomų konkurencinių kliūčių rinkose, kuriose ji vykdo veiklą konkuruodama su RTVE, nes pastaroji savo ruožtu nemoka minėto mokesčio.
- 80 Vis dėlto, kaip teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 84 ir 102 punktuose, vien šios aplinkybės negali pakakti įrodyti, kad toks mokestis yra sudedamoji pagalbos dalis.
- 81 Viena vertus, kaip Teisingumo Teismas jau nusprendė, klausimas, ar mokestis yra sudedamoji mokesčiu finansuojamos pagalbos dalis, priklauso ne nuo šio mokesčio mokėtojo ir pagalbos gavėjo konkurencinio santykio, o tik nuo šio mokesčio ir aptariamos pagalbos privalomo tarpusavio ryšio pagal taikytinus nacionalinės teisės aktus (šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 93–99 punktus).
- 82 Taigi remiantis Teisingumo Teismo praktika darytina išvada, kad nėra jokio mokesčio ir atleidimo nuo jo vienos įmonių kategorijos naudai privalomo tarpusavio ryšio nepaisant to, kad pastarosios įmonės vykdo veiklą, konkuruodamos su šį mokestį turinčiomis mokėti įmonėmis. Iš tikrųjų atleidimo nuo mokesčio taikymas ir jo apimtis nepriklauso nuo pajamų iš mokesčio. Todėl mokesčio mokėtojai negali remtis tuo, jog kitų įmonių atleidimas nuo mokesčio yra valstybės pagalba, siekdami išvengti šio mokesčio mokėjimo ar jį susigrąžinti (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 27 d. Sprendimo *Distribution Casino France ir kt.*, C-266/04–C-70/04, C-276/04 ir C-321/04–C-325/04, EU:C:2005:657, 41 ir 42 punktus).
- 83 Kita vertus, kaip jau nurodyta šio sprendimo 65 punkte, mokesčiams iš principo netaikomos valstybės pagalbos taisyklės. Kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 96 punkte, jei būtų pritarta DTS argumentams, reiktų pripažinti, kad visi sektoriaus lygiu renkami mokesčiai, kurie taikomi su iš šiuo mokesčiu finansuojamos pagalbos gavėju konkuruojantiems subjektams, turi būti nagrinėjami pagal SESV 107 ir 108 straipsnius.

- 84 Remiantis išdėstytais teiginiais darytina išvada, kad Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos nusprenddamas, kad mokamos televizijos operatoriams taikomas mokestis nėra RTVE teikiamos pagalbos schemos dalis.
- 85 Taigi reikia atmesti apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su teisės klaida taikant SESV 106 straipsnio 2 dalį

Šalių argumentai

- 86 DTS teigia, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas iškraipė pirmojoje instancijoje pateikto antrojo panaikinimo pagrindo, susijusio su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, pagrindimą. Iš tiesų, priešingai, nei šio sprendimo 151 ir 152 punktuose nusprendė Bendrasis Teismas, ji šiame teisme nepateikė jokieo argumento dėl pačios RTVE skirtos pagalbos poveikio, o tik teigė, kad šios pagalbos finansavimo būdas dar labiau iškraipo konkurenciją dėl šios pagalbos teikimo, todėl iš pagalbos ir jos finansavimo būdo sudarytas junginys yra nesuderinamas su bendruoju interesu. Šiuo atveju Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino įvairius jos argumentus.
- 87 Pasak DTS, dėl šio iškraipymo Bendrasis Teismas priėmė sprendimą *ultra petita* ir taip pakeitė ginčo dalyką. Kadangi ji pati per posėdį Bendrajame Teisme paaiškino, kad antrasis panaikinimo pagrindas yra reikšmingas tik tuo atveju, jeigu bus pritarta pirmajam pagrindui, Bendrasis Teismas, atmetęs pirmąjį pagrindą, negalėjo nagrinėti antrojo. Bet kuriuo atveju, net jeigu Bendrasis Teismas būtų galėjęs priimti sprendimą dėl šio pagrindo, jis galėjo jį atmesti tik dėl priežasties, nurodytos skundžiamo sprendimo 151 punkte, kuriame pasakyta, kad Komisija neprivalėjo atsižvelgti į mokamos televizijos operatoriams taikomo mokesčio poveikį, nes ši mokestinė priemonė nėra pagalbos sudedamoji dalis. Bendrasis Teismas vis dėlto pakeitė ginčo dalyką dar sykį to sprendimo 152 punkte išaiškindamas jam nagrinėti pateiktą antrąjį pagrindą taip, kad jis susijęs su pačios pagalbos poveikiu.
- 88 Pasak DTS, Bendrasis Teismas taip viršijo jam suteiktos kompetencijos ribas atlikti Komisijos pateikto SESV 106 straipsnio 2 dalyje nustatyto proporcingumo principo laikymosi vertinimo teisminę kontrolę. Atlikdamas šią kontrolę, Bendrasis Teismas iš tikrųjų galėtų tik patikrinti, ar Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, tačiau jos vertinimo negalėtų nei pakeisti savuoju, nei *a fortiori* nagrinėti aspektų, kurių ji neanalizavo. Todėl Bendrasis Teismas, patvirtinęs Komisijos sprendimą, kad mokamos televizijos operatoriams taikomas mokestis nėra pagalbos sudedamoji dalis, galėjo tik patvirtinti, jog ši institucija turėjo pagrindą leisti teikti aptariamą pagalbą. Priešingai, jis negalėjo priimti sprendimų dėl tokių klausimų kaip šiuo atveju pavojaus, kad RTVE imsis antikonkurencinių veiksmų, būtent sukeldama kainas, nes Komisija šių klausimų neanalizavo.
- 89 RTVE teigia, kad trečiasis pagrindas yra nepriimtinas. Bet kuriuo atveju RTVE, kaip ir Ispanijos Karalystė bei Komisija, mano, kad šis pagrindas nereikšmingas ar bent jau nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 90 Reikia pažymėti, kad visas trečiasis pagrindas grindžiamas prielaida, kad Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino pirmojoje instancijoje pateikto antrojo panaikinimo pagrindo, susijusio su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, apimtį.
- 91 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad apeliaciniame skunde DTS neginčija nė vieno Bendrojo Teismo vertinimo, kurį jis atliko skundžiamo sprendimo 113–167 punktuose, kad pagrįstų antrojo pagrindo atmetimą.

- 92 Konkrečiai kalbant, DTS visiškai neteigia, kad šioje skundžiamo sprendimo dalyje yra teisės klaidų, ir visų pirma pabrėžia, kad jos apeliacinis skundas nesujęs su RTVE skirtos pagalbos suderinamumo su SESV 106 straipsnio 2 dalimi nagrinėjimu.
- 93 Tuo remiantis darytina išvada, kad nors trečiasis pagrindas galėtų būti pagrįstas, jis niekaip negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo.
- 94 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti šį pagrindą kaip nereikšmingą.

Dėl bendrovių „Telefónica“ pateiktų pagrindų, susijusių su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio ir SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu

- 95 Atsiliepime į apeliacinį skundą bendrovės *Telefónica* pateikė pagrindą, susijusį su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio pažeidimu, kuriame jos teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą atmesdamas kaip nepriimtina jų argumentą dėl SESV 108 straipsnio pažeidimo.
- 96 Bendrovės *Telefónica* šiame atsiliepime taip pat išdėstė pagrindą dėl SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimo, kuriame teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą atlikdamas pernelyg siaurą kontrolę dėl klausimo, ar aptariamą pagalbą schema nepažeidžia proporcingumo principo ir šiuo aspektu rėmėsi Komisijos turima diskrecija.
- 97 Neginčijama, kad šiais pagrindais siekiama skundžiamo sprendimo panaikinimo dėl priežasčių, kurių DTS nenurodė apeliaciniame skunde.
- 98 Iš tiesų, pirma, grįsdama apeliacinį skundą DTS visiškai nepaminėjo Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio pažeidimo. Antra, nors trečiasis pagrindas formaliai pagrįstas SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, apeliaciniame skunde DTS pati pažymėjo, kaip nurodyta šio sprendimo 92 punkte, kad ji nesiekia ginčyti RTVE skirtos pagalbos suderinamumo su šia nuostata nagrinėjimo ir kad šiame pagrindė ji tik kaltina Bendrąjį Teismą iškraipius tam tikrus jos argumentus.
- 99 Vis dėlto pagal Procedūros reglamento 174 straipsnį atsiliepimu į apeliacinį skundą reikalaujama apeliacinį skundą visiškai arba iš dalies patenkinti arba atmesti.
- 100 Beje, pagal šio reglamento 172 straipsnį Bendrajame Teisme nagrinėtos bylos šalys atskiru raštu ir atskirai nuo atsiliepimo į apeliacinį skundą gali pateikti priešpriešinį ieškinį, kuriuo pagal šio reglamento 178 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies antrą sakinį turi būti reikalaujama visiškai arba iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą remiantis pagrindais ir argumentais, kurie skiriasi nuo atsiliepime į apeliacinį skundą išdėstytų pagrindų ir argumentų.
- 101 Remiantis šiomis kartu aiškinamomis nuostatomis darytina išvada, kad atsiliepime į apeliacinį skundą negali būti reikalaujama panaikinti skundžiamą sprendimą remiantis kitokiais ir savarankiškais pagrindais, kurie skiriasi nuo apeliacinio skundo pagrindų, nes tokie pagrindai gali būti pateikti tik priešpriešiniame apeliaciniame skunde.
- 102 Taigi bendrovių *Telefónica* pateiktus pagrindus, susijusius su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio ir SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, reikia atmesti kaip nepriimtinius.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

- 103 Grįsdamos priešpriešinį apeliacinį skundą bendrovės *Telefónica* pateikia vienintelį pagrindą, susijusį su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio pažeidimu, dėl to, kad Bendrasis Teismas kaip nepriimtina atmetė jų argumentą dėl SESV 108 straipsnio pažeidimo.

Šalių argumentai

- 104 Bendrovės *Telefónica* teigia, kad Bendrasis Teismas negalėjo pirmojoje instancijoje jų pateiktų panaikinimo pagrindų, susijusių su SESV 108 straipsnio pažeidimu, atmesti kaip nepriimtinių, remdamasis tuo, kad jie nebuvo susiję su ginčo dalyku ir pirmą kartą pateikti prašyme leisti įstoti į bylą.
- 105 Visų pirma skundžiamo sprendimo 216 punkte Bendrasis Teismas nepagrįstai rėmėsi 1998 m. lapkričio 19 d. Sprendimu *Jungtinė Karalystė / Taryba* (C-150/94, EU:C:1998:547), nes bendrovės *Telefónica* juo nesirėmė.
- 106 Beje, skundžiamo sprendimo 217 punkte Bendrasis Teismas nepaaiškino, kodėl 2010 m. liepos 8 d. Sprendimas *Komisija / Italija* (C-334/08, EU:C:2010:414) pagrindžia tai, kad į byla įstojusi šalis, kuri ketina pateikti bylos pagrindinės šalies nenurodytus pagrindus, turi daugiau laisvės tuo atveju, kai nagrinėjamas ieškinys dėl išipareigojimų neįvykdymo, nei tuo atveju, kai nagrinėjamas ieškinys dėl panaikinimo. Jeigu į bylą įstojusi šalis turėtų apsiriboti bylos pagrindinės šalies suformuluotais pagrindais, Procedūros reglamento 132 straipsnio 2 dalis, kurioje jai nurodyta pateikti savo pagrindus, netektų prasmės.
- 107 RTVE teigia, kad priešpriešinis apeliacinis skundas yra nepriimtinas. Pirma, šiame apeliaciniame skunde pateiktas vienintelis pagrindas yra identiškas vienam iš bendrovių *Telefónica* pateiktų pagrindų jų atsiliepime į pagrindinį apeliacinį skundą, todėl taip pažeidžiamas Procedūros reglamento 178 straipsnio 3 dalies antras sakiny. Antra, šiame priešpriešiniame apeliaciniame skunde tiksliai nenurodyti ginčijami skundžiamo sprendimo motyvai, todėl taip pažeidžiamas tos pačios nuostatos pirmas sakiny. Bet kuriuo atveju šis priešpriešinis apeliacinis skundas yra nepagrįstas. Ispanijos Karalystė ir Komisija taip pat mano, kad bendrovių *Telefónica* argumentai turi būti atmesti.

Teisingumo Teismo vertinimas

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo priimtimumo

- 108 Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo priimtimumo reikia priminti, kad remiantis Procedūros reglamento 178 straipsnio 3 dalies antru sakiniu, priešpriešiniame apeliaciniame skunde pagrįsti nurodyti pagrindai ir teisiniai argumentai privalo, kaip jau nurodyta šio sprendimo 100 punkte, skirtis nuo pagrindų ir argumentų, kuriais remiamasi atsiliepime į pagrindinį apeliacinį skundą.
- 109 Šiuo atveju aišku, kad bendrovių *Telefónica* pateiktas vienintelis su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio pažeidimu susijęs pagrindas priešpriešiniame apeliaciniame skunde pagrįsti iš tiesų visais aspektais atitinka vieną iš pagrindų, pateiktų jų atsiliepime į DTS pateiktą pagrindinį apeliacinį skundą.
- 110 Vis dėlto šio reglamento 178 straipsnio 3 dalies antras sakiny gali būti suprantamas tik taip, kad jis grindžiamas prielaida, jog atsiliepime į apeliacinį skundą patys išdėstyti pagrindai ir argumentai yra analogiški pagrindiniame apeliaciniame skunde išdėstytiems pagrindams ir argumentams, nes priešingu atveju bus paneigtas Procedūros reglamente padarytas skirtumas tarp pagrindinio ir priešpriešinio apeliacinio skundų.
- 111 Šiuo atveju, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 95–102 punktais, bendrovių *Telefónica* atsiliepime į DTS pateiktą pagrindinį apeliacinį skundą pateiktas su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio pažeidimu susijęs pagrindas yra nepriimtinas, nes skiriasi nuo apeliacinio skundo pagrindų.

112 Dėl Procedūros reglamento 178 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje nustatyto reikalavimo laikymosi pakanka konstatuoti, kad priešpriešinis apeliacinis skundas konkrečiai susijęs su skundžiamo sprendimo 207–218 punktais ir kad dėl tos priežasties jame, kaip reikalaujama, tiksliai nurodyti šio sprendimo ginčijami motyvai.

113 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad priešpriešinis apeliacinis skundas yra priimtinas tiek, kiek jis susijęs su skundžiamo sprendimo 207–218 punktais.

Dėl esmės

114 Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo priimtimumo reikia priminti, kad šalis, kuriai pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnį leista įstoti į šiame teisme nagrinėjamą bylą, negali keisti pagrindinių bylos šalių reikalavimuose ir pagrinduose apibrėžto ginčo dalyko. Atsižvelgiant į tai, priimtini tik tie į bylą įstojusios šalies argumentai, kuriais neviršijama tai, kas numatyta šiuose reikalavimuose ir pagrinduose (2014 m. spalio 7 d. Sprendimo *Vokietija / Taryba*, C-399/12, EU:C:2014:2258, 27 punktą).

115 Šiuo atveju pateikdamos vienintelį priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindą bendrovės *Telefónica* kaltina Bendrąjį Teismą, kad skundžiamo sprendimo 207–218 punktuose kaip nepriimtinius jis atmetė panaikinimo pagrindus, kuriuos jos pateikė atsiliepime į ieškinį šio teismo nagrinėjamoje byloje ir kuriuose kaltino Komisiją dėl SESV 108 straipsnio pažeidimo.

116 Neginčijama, kad DTS nenurodė šios nuostatos pažeidimo grįsdama ieškinį pirmojoje instancijoje, nes visi trys jos pateikti pagrindai siekiant ginčijamo sprendimo panaikinimo susiję atitinkamai su SESV 107 straipsnio, SESV 49 ir 64 straipsnių ir SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu.

117 Tuo remiantis darytina išvada, kad kaip Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 212 punkte, bendrovių *Telefónica* pateikti pagrindai Bendrajam Teismui pateiktame atsiliepime į ieškinį, nesusiję su DTS apibrėžtu ginčo dalyku ir keičia jo apimtį, o tai prieštarauja Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 40 straipsniui.

118 Taigi skundžiamo sprendimo 217 punkte Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad 2010 m. liepos 8 d. Sprendime *Komisija / Italija* (C-334/08, EU:C:2010:414) padaryta išvada nagrinėjant ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 260 straipsnį negali būti perkelta ir taikoma ieškiniui dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį.

119 Iš tiesų procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo grindžiama objektyviu valstybės narės įsipareigojimų, kuriuos jai nustato Sąjungos teisė, nesilaikymo konstatavimu (žr., be kita ko, 2009 m. spalio 6 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-562/07, EU:C:2009:614, 18 punktą).

120 Tuo remiantis darytina išvada, kad, kaip skundžiamo sprendimo 217 punkte pagrįstai nusprendė Bendrasis Teismas, nagrinėdamas tokį ieškinį Teisingumo Teismas turi pateikti visus reikiamus konstatavimus, kad padarytų išvadą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, todėl į bylą įstojusios šalies pateiktas gynybos pagrindas, susijęs su faktine ar teisine aplinkybe, kurią Komisija turi būtina išnagrinėti savo analizėje, negali pakeisti ginčo apimtį, net jeigu jo nenurodė suinteresuotoji valstybė narė. Atvirkščiai, ieškinyje dėl panaikinimo yra apribotas būtent ieškovės nurodytu pagrindu.

121 Beje, nors, kaip nustatyta Procedūros reglamento 132 straipsnio 2 dalies b punkte, įstojimo į bylą paaiškinime turi būti nurodyti pagrindai ir argumentai, kuriais remiasi įstojusi į bylą šalis, tai vis dėlto nereiškia, kad ji gali laisvai pateikti naujus pagrindus, kurie skirtųsi nuo ieškovės pateiktų pagrindų. Kaip išvados 219 punkte pažymėjo generalinis advokatas, ši nuostata patenka į įstojimo į bylą procedūros ribas ir turi būti aiškinama atsižvelgiant į šio reglamento 129 straipsnį, kuriame pasakyta,

kad į bylą įstoti galima tik vienos iš šalių visiems reikalavimams ar jų daliai palaikyti, kad pagrindinės bylos atžvilgiu įstojimas į bylą yra papildomas ir kad įstojusi į bylą šalis pripažįsta ginčą byloje tokį, koks jis yra jos įstojimo į bylą metu.

- 122 Dėl to, kad bendrovės *Telefónica* kaltina Bendrąjį Teismą tuo, jog skundžiamo sprendimo 216 punkte jis rėmėsi 1998 m. lapkričio 19 d. Sprendimu *Jungtinė Karalystė / Taryba (C-150/94, EU:C:1998:547)*, pakanka konstatuoti, kad šis kaltinimas visiškai nereikšmingas, nes dėl to skundžiamame sprendime neatsiranda teisės klaida, juo labiau, kad šios bendrovės visiškai netvirtina, kad tame punkte Bendrojo Teismo pateiktas vertinimas teisiškai klaidingas.
- 123 Taigi reikia atmesti vienintelį priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 124 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, *mutatis mutandis* taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 125 Kadangi DTS pralaimėjo apeliacinę bylą, o Komisija prašė priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas, reikia nuspręsti, kad DTS padengia ne tik savo, bet ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas per pagrindinio apeliacinio skundo nagrinėjimo procesą.
- 126 Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo reikia pasakyti, kad dėl to, jog bendrovės *Telefónica* bylą pralaimėjo, o Komisija prašė iš jų priteisti bylinėjimosi išlaidas, jos turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant priešpriešinį apeliacinį skundą.
- 127 Remiantis šio reglamento 184 straipsnio 4 dalimi, bendrovės *Telefónica* padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su pagrindiniu apeliaciniu skundu, o RTVE padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su pagrindiniu ir priešpriešiniu apeliaciniais skundais.
- 128 Pagal minėto reglamento 140 straipsnio 1 dalį, kuri, remiantis to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalimi, *mutatis mutandis* taikoma apeliaciniam procesui, įstojusios į bylą valstybės narės pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Remiantis šiomis nuostatomis, Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. DTS Distribuidora de Televisión Digital SA padengia ne tik savo, bet ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su pagrindiniu apeliaciniu skundu.**
- 3. Telefónica de España SA ir Telefónica Móviles España SA padengia ne tik savo, bet ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su priešpriešiniu apeliaciniu skundu.**
- 4. Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) ir Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.